

Pyhän Hengen täyteys Osa 1/6

Kolminaisuus

Jeesuksen Jumaluus

Jeesus Luojana

Vaikka sanaa kolminaisuus ei ole Raamatussa, niin Jumalan kolmiyhteisyys nousee silti suoraan Raamatun tekstistä.

- Jumala loi maailmankaikkeuden Sanallaan (1 Ms 1; Ps 33:6,9).
- Sana tuli lihaksi – ihmiseksi – Jeesuksena Kristuksena (Joh 1:1-3,14).

”Sillä hänessä luotiin kaikki, mikä taivaassa ja maan päällä on, näkyväiset ja näkymättömät, olkoot ne valtaistuimia tai herrauksia, hallituksia tai valtoja, kaikki on luotu hänen kauttansa ja häneen” (Kol 1:16).

Raamattu ilmoittaa, että Jumala on **ainoa** Luoja:

*”Minä olen Herra, olen tehnyt kaiken! **Yksinäni** minä leväytin auki taivaan, muovasin maan **kenenkään auttamatta**”* (Jes 44:24).

Koska ei ole muuta Luoja, kuin Jumala yksin, niin ihmiseksi tulleen Sanan, Jeesuksen, täytyy olla Jumala. Olihan Hän Luojana luomisessa.

Iankaikkinen Jeesus

Vain Jumala oli olemassa ennen luomista. Raamatun kolme ensimmäistä jaetta esittelee Elohim-Jumalan kolme persoonaa: Isän (Elohim on monikkomuoto), Pojan Ja Pyhän Hengen.

*”Etkö tiedä, etkö ole kuullut, Herran on **Iankaikkinen Jumala, joka on luonut maan ääret**”* (Jes 40:28).

Jumala on ainoa iankaikkinen ilman alkua ja loppua. Näin ollen Jeesuksen Jumaluutta todistaa se, että Hän on sama eilen tänään ja iankaikkisesti (Hepr 13:8).

Muita todisteita Jeesuksen Jumaluudesta:

- Opetuslapset palvoivat Jeesusta Jumalana (Matt 14:33).
- Vain Jumalaa, ainoaa saa palvoa (Matt 4:10).
- Jeesus on enkeleitä ylempi (Hepr 1:5-8, 14).
- Vain Jumala voi olla Kaikkivaltias. Koska Jeesukselle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä, Hänen täytyy olla Jumala (Matt 28:18).
- Raamattu nimittää Jeesusta useita kertoja Jumalaksi (Room 9:5; Hepr 1: 8; 1 Joh 5:20).

*”Jumalaa ei kukaan ole koskaan nähnyt. Ainoa Poika, **joka itse on Jumala ja joka aina on Isän vierellä, on opettanut meidät tuntemaan hänet.**”* (Joh 1:18; KR 92)

Pyhän Hengen Jumaluus

Pyhä Henki Luojana

*”Silloin Herra Jumala teki maan tomusta ihmisen ja ihmisen ja puhalsi hänen sieramiinsa **elämän hengen**”* (1 Ms 2:7).

Vain Jumala saattoi luoda elämää. Koska Pyhä Henki oli Luoja – elämän synnyttäjä – Hänen täytyy olla Jumala.

Myös Job tunnusti Pyhän Hengen Jumaluuden kutsuessaan Häntä Luojaksi:

”Jumalan henki on minut luonut, ja Kaikkivaltiaan henkäys elävöittää minut” (Job 33:4).

Iankaikkinen Henki

Pyhä Henki esitellään jo ennen luomista Raamatun toisessa jakeessa.

- Enkelit ovat palvelevia henkiä ja niiden lähtökohta on luomisessa (Hepr 1:14).
- Vastakohtana enkeleille Heparalaiskirje nimittää Pyhää Henkeä iankaikkiseksi Hengeksi (Hepr 9:14).

Pyhän Hengen iankaikkisuus on järkkymätön todiste Pyhän Hengen Jumaluudesta. Eihän ole muuta alutonta ja loputonta kuin Jumala yksin!

Jumalan paikalla

Isä Ja Poika lähettivät Pyhän Hengen, ottamaan sen paikan, joka Jeesuksella oli ollut maan päällä (Joh 14:16-18; 16:7).

Vain Jumala on arvollinen ottamaan Jumalan paikan! Kun ylienkele aikoinaan yritti tulla Jumalan vertaiseksi, niin se syöstiin alas ja siitä tuli paholainen (Jes 14:13-15). – Myöskään paavi ei ole oikeutettu Jumalan sijaiseksi.

Todiste kolminaisuudesta

Olemme edellä tunnistaneeet Jumaluuden olevan kolme erillistä persoonaa. Niillä kaikilla on ne ominaisuudet, jotka kuuluvat yksin Jumalalle.

Jumala ikävöi luoksemme

Jumala keskellämme

Jumala on rakkaus ja rakkaus tarvitsee kohteen. Koska Jumalalla on ikuinen tarve purkaa rakkauttaan, Hän loi ihmisen ja haluaa elää ikuisesti luonamme.

Kun paratiisin lankeemus rikkoi yhteyden, Jumala alkoi toteuttaa pelastussuunnitelmaansa palauttaakseen kadonneet luokseen. Jo Vanhan liiton aikana Isän ikävä ajoi Häntä lapsensa luo. Kerran Hän pyörähti aterialla ystävänsä Aabrahamin luona (Jes 14:13-15).

Egyptin orjuudesta Kaikkivaltias toi kansansa autiomaahan yhteyden rakentamista varten:

”... minä olen Herra heidän Jumalansa, joka toin heidät pois Egyptistä asuakseni heidän keskellään” (2 Moos 25:8).

Autiomaassa Jumala kaipasi majaa ja majassa paikkaa, josta voisi puhua kansalleen:

”Tehtäköön minulle pyhäkkö, niin minä asun teidän keskellänne” (2 Moos 25:8).

”Ja siinä minä ilmestyn sinulle ja puhun sinulle armoistuimelta” (2 Moos 25:22).

Jumala kanssamme

Ihmismittapuulla mittailen Jumala jäi Ilmestysmajassa ihmisille hieman kaukaiseksi. Pari miljoonaa ihmistä ei voinut samanaikaisesti päästä kovin lähelle Ilmestysmajassa asuvaa Jumalaa. Tämä rakennelma oli vain esikuva tulevasta, ja Jumala alkoi siirtyä kohti parempaa lähestymistapaa.

”Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan, ja hänelle annetaan nimeksi Immanuel – se merkitsee: Jumala on meidän kanssamme” (Matt 1:23).

Vajavaisen ihmiskielen ilmaisuja käyttäen huomaamme, että nyt tapahtui lähentymistä. Jumala ei ollut enää piilossa Ilmestysmajan pimeässä kaikkeinpyhimässä eikä vain jossakin suuren kansanjoukon keskellä. Hän oli omiensa ***kanssa***. Immanuel käveli luotujensa rinnalla ja aterioi samassa pöydässä ihmislasten kanssa. Johanneksen kaltainen ”suosikki” sai lepäillä hänen rinnoillaan. Tuhannet muut saivat tuntea Hänen armahtavien, parantavien käsiensä kosketuksen.

Jumalan ikävä ei saanut kuitenkaan tässä täyttymystään. Jäiväthän miljoonien massat kaukasiin maihin näkemättä vilaustakaan rakastavasta Jumalasta. Lähentymistä täytyi jatkaa.

Eron poistaminen

Paratiisin onnellassa Jumalan ja ihmisen seurustelu oli saumatonta, rikkumatonta. Kaikki se yltykülläisyys, jota Jumala oli rakkaalleen luonut oli käden ulottuvilla. Lankeemuksen murhepäivä hävitti läheisyyden, ja ihmisen osa oli puute, sairaus, keskinäinen viha, kuolema ja iankaikkinen rangaistus. – Synnin palkka on kuolema – *ero* Jumalasta.

Koska vanhurskaan Jumalan oikeustaju vaatii rikoksen rankaisemista, Jumalalla ei ollut muuta tietä kuin antaa ainoa Poikansa kuolemaan sijaisenaamme syntiemme tähden. Ristin työssä ero Jumalasta ja sen tuoma kirous poistettiin. Koska nyt ei ole mitään hyvän Jumalan ja ihmisen välillä, niin taivaan aarrearkku on avattu, ja kaikki sen rikkaudet ovat meidän ulottuvillamme. – Epäuskossamme me tosin näemme tämän vielä sangen vajavaisesti, mutta Raamattua tutkimalla silmämme kirkastuvat (Ef 1:17,18).

Immanuel auttajana

”Jeesus kulki sitten joka puolella Galileaa. Hän opetti seudun synagogissa, julisti ilosanomaa Jumalan valtakunnasta ja paransi kaikki ihmisten taudit ja vaivat. Hänen maineensa levisi sieltä koko Syyriaan. Hänen luokseen tuotiin kaikki erilaisista taudeista kärsivät ihmiset - ja hän paransi heidät” (Matt 4:23,24).

”... niin kaikki sairaat tuotiin Jeesuksen luo. He pyysivät, saada edes koskettaa hänen vaippansa tupsua, ja kaikki, jotka sitä koskettivat, parantuivat” (Matt 14:35,36).

Vanhan liiton aikana Jumalaa lähestyttiin välimiesten, pappien ja profeettojen avulla, mutta nyt tie oli auki Auttajan luo ilman välikäsiä. Jos ihmisillä oli sairaus tai jokin muu suuri tarve, he saattoivat kääntyä nyt läsnäolevan – ihmiseksi tulleen – Jumalan puoleen ja saada avun.

Suurista parantumisihmeistä huolimatta kansan johtajat ja enemmistö eivät kyenneet tunnistamaan Immanuelia. Jumalan tunteminen ja Hänen läheisyytensä kokeminen onkin enemmän riippuvainen sydämen asenteesta kuin aistien havainnoista.

Näkökulma nykyhetkeen

Ahdistunut toistaa kysymystä: ”Miksi sairastan tai miksi minulla on muu ongelma? Miksi Jumala ei paranna eikä vastaa rukoukseeni?”

Vuosikymmeniä sitten tavanomainen selitys oli: ”Emme voi aina tietää Jumalan tahtoa?” Tai: ”Ei Jumala kaikkia paranna. Täällä alhaalla kyselemme: miksi, miksi? Perillä taivaassa saamme vastauksen: siksi, siksi!” Tosiasiassa taivaassa emme vaivaa mieltämme näillä menneillä murheilla. Vastaus tarvitaan täällä tuskan alhossa.

- Usein ihmiset kärsivät siksi, että me Sanan palvelijat välitämme Jumalan täydellistä ilmoitusta sangen epätäydellisesti.
- Myös on taipumus alentaa Jumalan lupaukset oman kokemuksemme tasolle. Jos sairas olisi muinoin tullut kysymyksineen Jeesuksen luo, minkä vastauksen hän olisi saanut? Evankeliumit kertovat vain yhdestä tuollaisesta tietämättömästä kysyjästä.

”Hänen luokseen tuli silloin muuan spitaalinen. Mies heittäytyi maahan hänen eteensä ja sanoi: 'Herra! Jos vain tahdot, sinä voit puhdistaa minut.' Jeesus ojensi kätensä, kosketti miestä ja sanoi: 'Minä tahdon. Tule puhtaaksi. Heti mies parani taudistaan.'” (Matt 8:2-3)

Moni sairas uskoo spitaalisen lailla, että Jeesus voi, mutta – tahtooko Hän? Kun Immanuel oli maan päällä, vilpittömät etsijät saivat vastauksen. Koska Jeesus on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti, ei tuhansien vuosien saatto voi muuttaa Hänen tahtoaan eikä toimintatapaansa.

Kuinka emme voisi tietää Jumalan tahtoa! ***Eikö Raamattu ole sitä varten, että Jumala ilmoittaa siinä tahtonsa meille!***

Jeesus opetti: *"Joka näkee minut, näkee lähettäjäni"* (Joh 12:45).

Eikö myös Pyhä Henki ole lähetetty maailman siksi, että tulisimme tuntemaan Jumalan tahdon! *"Puolustaja, Pyhä Henki...opettaa teille kaiken ja palauttaa mieleenne kaiken, mitä olen teille puhunut"* (Joh 14:26). *"Kun Totuuden Henki tulee, hän johtaa teidät tuntemaan koko totuuden"* (Joh 16:13).

Entä nykypäivien riisitauti, pieni usko? Jeesuksen sijasta ihmiset tuijottavat itseensä ja piiskaavat itseään sillä, että heidän uskonsa on pieni ja toimimaton.

Kerran Jeesuksen luo tunkeili kaksi sokeaa. *"Jeesus sanoi heille: 'Uskotteko, että minä voin sen tehdä?' He sanoivat hänelle: 'Uskomme Herra.' ...Ja heidän silmänsä aukenivat."* (Matt 9:28-30).

Miksi? Mitä nuo kaksi sokeaa todella uskoivat! Heidän uskonsa ei kiertänyt kehää omien ponnistelujen ympärillä. He käsittivät, että kun Jeesus oli läsnä, ihme oli mahdollinen.

Onko Jeesus sama, ja onko Hän nyt läsnä! Mitä me helluntailaiset ja karismaatikot uskontunnustuksessamme" toistelemme!

Pyhän Hengen täyteys Osa 2/6

Pyhän Hengen temppele

Jumalan pelastussuunnitelmalla on määrätietoinen jatkuvuus.

- Ensin annettiin lupaukset patriarkoille ja Vanhan liiton profeetoille.
- Jeesus oli noiden ennustusten täyttymys. Hän tuli Isän lähettämänä toteuttamaan ennustettua suunnitelmaa. Täyttymyksen edellytys oli, että Ihmisen Poika vaelsi ja toimi Isän tahdossa.
- Seuraava askel oli Pyhä Henki työn jatkajana.
- Pyhä Henki käyttää nyt Jeesuksen seuraajia kanavanaan.

Jumalan tahdon toteutus

Kun Jeesus ruokki viidellä leivällä tuhansia, niin se oli siksi, että ihmiset kokisivat Isän huolenpitoa ja hyvyttä. Kun Armahtajan kädet laskeutuivat sokeiden, kuurojen ja raajarikkojen päälle, sen tarkoitus oli ilmaista Jumalan tahtoa. Jeesuksen toiminnasta opetuslapset tulivat tuntemaan rakastavan Isän tahdon.

Opetuksissaan Mestari palautti opetuslapsilleen toimintaansa Isän tahdossa.

”Enhän minä ole tullut taivaasta tekemään oman tahtoni mukaan, vaan täyttämään lähettäjäni tahdon” (Joh 6:38). *”Isä rakastaa Poikaa ja näyttää hänelle kaiken, mitä hän itse tekee”* (Joh 5:20).

Jeesuksen elämällä oli merkitys vain siksi, että Hän eli saumattomassa yhteydessä Isään. Niin kuin ruoka on meille elinehto, niin Isän tahdon tekeminen oli Jeesukselle.

”Minun ruokani on se, että täytän lähettäjäni tahdon ja vien hänen työnsä päätökseen” (Joh 4:24).

Isä Jeesuksessa teki ihmisiä auttavat ihmeet.

”Teot, jotka minä teen Isäni nimissä, todistavat minusta” (Joh 10:25).

”Jos en tee Isäni tekoja, älkää usko minua” (Joh 10:37).

Epätietoisien Filippuksen kanssa käytiin seuraava keskustelu:

”Filippus sanoi hänelle: ‘Herra, anna meidän nähdä Isä, muuta emme pyydä.’ Jeesus vastasi: ‘Etkö sinä, Filippus, tunne minua, vaikka olen jo näin kauan ollut teidän seurassanne? Joka on nähnyt minut, on nähnyt Isän.’ - - ‘Etkö usko, että minä ole Isässä ja Isä on minussa?’ - - ‘ja minun tekoni ovat hänen tekojaan’” (Joh 14:8-10).

Opetuslapset Jumalan tahdossa

Kun Jeesus vaelsi omiensa kanssa, niin ei voinut tulla kysymyksenäkään, että heidän olisi tarvinnut nilkuttaen laahautua Parantajan kannoilla Juudean vuorilla tai olla syömättä hammassärlyn vuoksi. Jos oli sairautta tai muita tarpeita, niin heillä oli välittömästi avoin ovi Parantajan vastaanotolle. Apua saamatta sieltä ei tarvinnut palata. Vallalla ja voimalla varustettuna Hän lähetti opetuslapsensa saarnaamaan ja parantamaan sairaita. ***Apostolien ei tarvinnut kysellen ihmetellä oliko Jumalan tahto parantaa.*** Kun he laskivat käsiään sairaiden päälle, he tiesivät, että sairaat paranevat, ***koska he toimivat Jeesuksen käskystä.***

Toinen Puolustaja – Jeesuksen sijainen

Miten oli käyvä tulevaisuudessa? Mestari tiesi, mikä tuska ja epätoivo oli valtaava opetuslapset, kun Hänet lasketaan hautaan. Ehtoollisillan keskustelussa Jeesus valmisti omiaan kohtaamaan tulevaisuutta. Jeesus vakuutti heille, että jos he rukoilevat jotain hänen nimessään, niin Hän toimii heidän pyynnöstään (Joh 14:13,14).

Opetuslapset eivät tule jäämään orvon lailla yksin, vaan Puolustaja, Pyhä Henki on tuleva ja oleva heidän kanssaan ikuisesti.

”Ja minä ole rukoileva Isää, ja antaa teille toisen Puolustajan olemaan teidän kanssanne iankaikkisesti, totuuden Hengen... mutta te tunnette hänet, sillä hän pysyy teidän tykönänne ja on teissä oleva” (Joh 14:16,17).

Jeesus oli edustanut Isää ja ammentanut ihmisille Hänen hyvyyttään. Nyt Isän lähettiläs oli jättävä tämän maan, mutta Jumaluuden kolmas persoona, Pyhä Henki, oli tulossa ottamaan Jeesuksen paikan ja jatkamaan Hänen työtään. (Paikka oli palvelutehtävässä; ei korvannut Jeesusta sovittajana tai muussa ominaisuudessa.) Pyhä Henki tuli Puolustajaksi, opettajaksi ja johdattamaan koko totuuteen (Joh 14:26; 16:13-16). Hän tuli kirkastamaan Jeesusta. Tämä tarkoittaa sitä, että Pyhä Henki tuo jatkuvasti mieliimme Jeesuksen tahdon ja jakaa Hänen omaansa. Toinen Puolustaja ammentaa meille ristin voittoa sekä tuo pelastusvarmuuden ja rauhan sydämiimme. Jeesuksen haavojen kautta meidät parannettiin (Jes 53:4-6). Ja noista haavoista Lohduttaja vuodattaa meille anteeksiantamusta ja terveyttä.

Jumala meissä

”... teille on hyödyksi, että minä menen pois. Ellen mene, ei Puolustaja voi tulla luoksenne. Mutta mentyäni pois minä lähetän hänet luoksenne” (Joh 16:7).

Palautamme mieliimme, että Vanhan liiton aikana Jumalan koko kolminaisuus asui taivaassa, ja Pyhä Henki toimi sieltä käsin. Näin siksi, koska synty, joka oli tuonut eron, oli vielä pois pyyhkimättä. Sitten Jeesus kävi täyttämässä täällä Isältä saamansa tehtävän, otti pois synnin ja opetti Sanalla ja teoilla ihmisiä tuntemaan Jumalaa.

Keskellä – kanssa

Jumalan asuminen Ilmestysmajassa ihmisten *keskellä* ja Immanuelin käyskentely joidenkin ”etuoikeutettujen” *kanssa* Israelin pienellä maakaistalla oli tilapäisratkaisu. Jumala janosi läheisempää, syvempää, pysyvää maailmanlaajuista kanssakäymistä luotunsa kanssa. Tämä saattoi toteutua vain Pyhän Hengen täyteytenä.

Meissä

”...pysyy teidän tykönänne ja on teissä oleva” (Joh 14:17). *”Sinä päivänä te ymmärrätte, että minä olen Isässäni ja te olette minussa ja minä teissä”* (Joh 14:20).

Helluntain Hengen vuodatuksen päätapahtuma ei ollut kielilläpuhuminen eikä edes opetuslasten henkilökohtainen kaste Pyhässä Hengessä. Päätapahtuma oli se, että Jumalan pitkäaikainen ikävä asua ihmisen yhteydessä sai maan päällä lopullisen täyttymyksensä. Kolmiyhteinen Jumala – Jeesuksen lyhytaikaista ihmisenä olemista lukuun ottamatta – oli asunut taivaassa, toiminut ja jakanut siunauksiaan sieltä käsin. *Helluntaipäivänä Hän tuli asumaan ikuisesti temppeliinsä*, joka on täällä maan päällä Jeesuksen toiseen tulemiseen asti.

”...hän antaa teille toisen Puolustajan olemaan teidän kanssanne iankaikkisesti” (Joh 14:16).

Me Hengen temppelinä

Paavali nostaa esiin kysymyksen: *”Ettekö tiedä, että te olette Jumalan temppeli ja Jumalan Henki asuu teissä”* (1 Kor 3:16)?

On tarpeen olla kasvokkain tämän kysymyksen kanssa, *sillä sangen monet Jumalan lapset eivät ole sisäistäneet tätä asiaa.*

”Ikuiset odottajat”

Jumalan odotus on usein käsitetty väärin. Monet ajattelevat, etteivät he voi vielä tulla uskoon. Nuo odottajat sanovat, ettei sitä noin vain voi ottaa **ennen kuin** Jumalan sen antaa. Vanhan liiton aikana odotettiin taivaasta Pelastajaa, josta profeetat ennustivat. Uuden liiton aikana Pelastaja on jo tullut, ja **Hän odottaa** nyt syntisiä armon vastaanottajiksi.

Kerran autoin kahta vanhaa helluntailaista täyttymään Hengellä. Toinen oli ollut ”helluntaiuskova” ilman helluntain tulikastetta 43 vuotta ja toinen 63 vuotta. Tuona iltana he molemmat tajusivat, ettei Hengen kastetta tarvitse enää odottaa, koska Hengellä kastaja on läsnä. Pyhä Henki, johon Kastaja heidät upottaa, oli ollut maan päällä jo parituhatta vuotta. Molemmat vanhukset puhuivat tuona iltana vierailta kielillä – ensimmäisen kerran elämässään.

Kastaja – kastettava

Vesikasteessa tarvitaan kolme tekijää: kastaja, vettä ja kastettava. Kaikki kastajat ovat innokkaita kastamaan. Viimeistä sanaa ei kuitenkaan sano kastaja, vaan kastettava: onko hän halukas tulemaan kastetuksi.

Hengen kasteessa on myös kolme elementti: Pyhä Henki on lähetetty olemaan ikuisesti kastettavien luona. Myös Kastaja, joka on luvannut kastaa Pyhällä Hengellä, on läsnä ja valmiina toimimaan. Lopullisen askeleen tapahtumassa ottaa kastettava; uskooko Hän Isän lupaukseen ja avautuuko Hengen täyteydelle!

Avattu aarrekkamio

Myös rukouksessa kolkuttaminen on jossakin määrin käsitetty väärin. Lauletaan ja rukoillaan, että Jumalan langettaisi tulensa taivaasta. Koetetaan myös rukouksessa avata taivaan aarrekkamion ovia ja sen myötä saada Jumalan virta vuotamaan alas. (Se, että Jumalan virta lähetettiin jo helluntaina maan päälle ei tee tyhjäksi sitä, että meidän tulee valvoa ja elää rukouselämää.)

Mikä sulki taivaan? Jeesus pyyhki ristin työssä synnin, joka oli erottanut maan ja taivaan. **Mikä ikävä Isällä olikaan ollut päästä lastensa luo.** Synnin Voittaja nousi kuolleista, astui taivaaseen ja kertoi Isälle uutiset maan päältä.

Kuvaillaan se draaman muodossa:

”Oli sääliävä (Matt 9:36) nähdä synnin riepotelevat ja sairauden runtelemat kuvamme maan päällä. He olivat valehtelijan pettämisiä ja sen julman varkaan köyhdyttämiä (Joh 10:10). Meillä tämä taivas on täynnä kaikkinaista hyvyyttä ja rikkautta, mutta ihmiskunta on ollut vuosituhannet erotettu taivaan runsaudesta. Olemme aina halunneet asua lastemme luona, mutta pyhyitemme on estänyt meitä olemasta siellä missä on syntiä. Minä puhdistin maan päälle huoneen, jossa olemme aina halanneet asua. Isä, onko se puhdas ja kelvollinen Sinun asunnoksesi?”

Isä vastasi: ”Kyllä asunto on puhdas, jonka Sinä verelläsi pesit. Se kelpaa meille!”

Poika jatkaa: ”Isä, tässä on tämä taivaan aarrearkku, joka on täynnä siunaavia lahjoja. Puutteen raastamat ihmiset ovat avuttomia yrittäneet avata sen kantta ja päästä lahjoihimme käsiksi – turhaan. Vasta minun sovintovereni avasi aarreaittamme oven. Isä, ota Sinä kiinni arkun toisesta päästä, minä tartun toiseen nurkkaan. Käännetään se ylösalaisin ja tyhjennetään sen sisältö maan päälle puhdistamaani temppeeliin” (Joh 14:16, 26; 15:26, 16:7).

Taivaan aarreaitan sisältö lähti vyörymään kohti Jerusalemin Siionin vuorta, jossa puhdas temppeeli odotti tulijaa, Pyhää Henkeä, lahjoineen.

”Tuli yhtäkkiä humaus taivaasta, niin kuin olisi käynyt väkevä tuulispää, ja täytti koko huoneen, jossa he istuivat. Ja he näkivät ikään kuin tulisia kieliä, jotka jakaantuivat ja asettuivat heidän itsekunkin päälle. Ja kaikki he tulivat kaikki Pyhällä Hengellä täytetyiksi ja alkoivat puhua muilla kielillä, sen mukaan mitä Henki heille puhuttavaksi antoi” (Apt 2:1-4).

Jumalan lähestymisprosessi: Jumala ihmisten **keskellä**, Jumala **kanssamme** ja nyt lopullisessa päämäärässä – Jumala **meissä**.

Pyhän Hengen täyteys Osa 3/6

Kielillä puhuminen

Kaikki evankeliset kirkot tunnustavat Pyhän Hengen jumaluuden ja uskovat Pyhän Hengen läsnäoloon nykyajassa. Sen sijaan ongelmallinen kysymys on ollut, liittyykö kielilläpuhuminen aina Pyhän Hengen kasteeseen vain voiko täytyä Hengellä ilman tätä ilmiötä. Tutustumme joihinkin Hengen täyteyttä tarkoittaviin nimityksiin.

Ilmaisuja Hengellä täyttymisestä

Koska ihmisen ymmärrys ja käsitteet ovat suppeita, yliluonnollisen Jumalan olemusta ja eri toimintoja ei kyetä täsmällisesti sanomaan yhdellä sanalla tai ilmaisulla. Pyhä Henki on Jumalan Henki, Kristuksen Henki, Puolustaja jne. Hengen täyteydestä käytetään mm. seuraavia ilmaisuja: Hengen kaste, Hengen täyteys, Hengen lupaus, Hengen lahja, Hengen vuodatus ja voimalla pukeminen.

Kaste Hengessä

Johannes Kastaja ennusti: *”Hän kastaa teidät Pyhällä Hengellä ja tulella”* (Matt 3:11). (Kreikan kielen ilmaisu on: kastaa Pyhässä Hengessä.)

Jordanilla Johannes kastoi parannuksen tehneitä vedessä – upottaen heitä veteen. Samoin Jeesus Hengen kasteessa upottaa seuraajansa Pyhään Henkeen – Jumalaan. Eri näkökulmasta katsottuna tämä tapahtuma on Hengellä täytyminen. Tässä tapahtumassa Hengestä syntynyt eli uudestisyntynyt ihminen täytetään Pyhällä Hengellä – Jumalalla.

Ennen taivaaseen astumistaan Jeesus muistutti lupauksestaan sanoen: *”...teidät kastetaan Pyhällä Hengellä”* (Apt 1:4,5). Kun annettu lupaus Pyhästä Hengestä täytti helluntaipäivä, niin siitä ei käytetä nimikkeitä lupaus tai kaste, vaan kerrotaan lyhyesti, että he *täytyivät* Hengellä (Apt 2:4).

Hengen lahja ja lupaus

Kun Pietari saarnassaan selitteli tapahtunutta ihmettä hän muistutti Jeesuksen lupauksesta, mutta käytti myös uutta nimikettä: *Pyhän Hengen lahja*.

”Tehkää parannus...niin ne saatte Pyhän Hengen lahjan. Sillä teille ja teidän lapsillenne tämä lupaus on annettu” (Apt 2:38,39).

Jotkut kriitikot väittävät, että puhuessaan Pyhän Hengen lahjasta ja kaikkia uskovia koskevasta lupauksesta, Pietari ei yhdistänyt siihen kielilläpuhumista.

Saarnattuaan pakanallisen Korneliuksen kodissa Pietari joutui teostaan veljien ryöpytettäväksi. – Korneliuksen kodissa uskovat olivat puhuneet kielillä. – Puolustuspuheessaan Pietari ilmaisi asian seuraavasti:

”...tuli Pyhä Henki heidän päällensä...Jumala antoi heille yhtäläisen lahjan heille kuin meillekin” (Apt 11:15-16; samanlaisen lahjan, KR 92).

Kirkkoraamattumme 1992 ei käytä muotoa ”Pyhä Henki tuli päälle”, vaan ilmaisee tapahtuman sanoen: ”Pyhä Henki tuli heihin” (Apt 11:15; 19:6). Näin on myös monissa englanninkielisissä käännöksissä.

Kielet merkinä

Alussa, helluntaipäivänä, Hengen lahjaan liittyi kielilläpuhuminen, ja Pietari julisti, että lupaus tästä lahjasta oli kaikille. Korneliuksen kodissa yhtäläisen lahjan saaneet puhuivat kielillä. Meidän päivinämme jotkut sanovat, että he ovat täytyneet Hengellä eli saaneet Hengen lahjan, mutta eivät ole puhuneet kielillä. Tosiasiassa heidän kokemuksensa ei voi olla sama kokemus kuin

helluntaipäivän Hengen täyteys ja *he eivät ole saaneet yhtäläistä Hengen lahjaa*, josta Pietari puhui.

Väittäjä, että joku on saanut Hengen lahjan, vaikka ei ole puhunut kielillä, on väkivaltainen muunnos Raamatusta. Jos on kaksi samankaltaista seteliä, mutta toisessa on yksi nolla vähemmän kuin toisessa, niin setelit eivät ole arvoltaan yhtäläisiä. Niin kuin samanarvoisissa seteleissä on yhtä monta nollaa molemmissa, niin myös yhtäläisellä Hengen lahjalla ja lupauksella on yhteinen tunnusmerkki: kielillä puhuminen.

Kaikkiin edellä oleviin Raamatun ilmaisuihin liittyi välittömänä ilmiönä kielillä puhuminen. Hengellä täyttymisestä käytetään myös ilmaisuja *Pyhän Hengen vuodatus, voimalla pukeminen* ja typistetysti jopa vain mainitaan, että he saivat *Pyhän Hengen*. (Apt 2: 2,18; 10:45, 47; 8:15,17-19.)

Kaste tullessa

Lähinnä karismaattisen liikkeen kautta on levinnyt opetus, että kaste tullessa on uskovan kärsimykset ja koettelemukset. Jeesus sanoi: *”Voitteko te ottaa sen kasteen, jolla minut kastetaan? ...sillä kasteella, jolla minut kastetaan, kastetaan myös teidät”* (Mark 10:38).

Jeesuksen edellinen sanonta ei tarkoita samaa kuin Johannes Kastajan ennustus, että Jeesus kastaa Pyhässä Hengessä ja *tullessa*.

Tuli oli Vanhassa testamentissa merkki Jumalan ilmestymisestä: palava pensas, tulenpatsas autiomaavaelluksen aikana, tuli Karmelilla jne. Helluntaina tuliset kielet todistivat Vanhan liiton alaisille ihmisille Jumalan läsnäolon ja vakuuttivat heitä ilmiön aitoudesta.

Tuliset kielet loivat siirtolinkin Vanhan ja Uuden liiton välille!

Uudessa liiton oleellinen merkki Pyhän Hengen läsnäolosta on vieraat kielet. Apostolien teoissa myöhemminkin ilmeni tämä merkki, mutta Vanhan liiton merkkiä ei enää mainita. ***Kaste tullessa on samaa kuin kaste Pyhässä Hengessä, eri näkökulmasta ilmaistuna.***

Onko Poikkeuksia?

Mutta eiväthän Samarian uskovat puhuneet kielillä, kun he saivat Pyhän Hengen? Ei myöskään apostoli Paavali Damaskoksessa?

Tutkimme tapaukset johdonmukaisesti. Apostolien teot kertoo viisi tapausta jolloin uskoon tulleet täyttivät Hengellä ensimmäisen kerran. Helluntaipäivänä puhuttiin kielillä. Samoin Korneliuksen kodissa ja Efesoksessa (Apt 2:1-4; 10:44-47; 19:6).

Samarian uskovien tapauksessa kieliä ei mainita (Apt 8:15-20). Eräs oppinut tohtori väitti, että koska on yhdeksän Hengen lahjaa, niin mikä lahja tahansa saattoi tuoda ilmiön, jonka noita Simeon näki. Väitteelle ei ole perustaa Raamatusta. Kolmessa lähemmin kerrotussa tapauksessa uskovat puhuivat kielillä. – Vain helluntaipäivä leimahtivat tuliset kielet, ja vain Efesoksessa ilmeni kielillä puhumisen lisäksi profetointi. – Tämän kerrotun vakion rinnalle on vaikea nostaa jotain lahjaa, jota ei mainita yhdessäkään kolmessa vakiotapauksessa.

Apostoli Paavalin kohdalla ei edes kerrota, että hän täyttyi Hengellä (Apt 9:17,18). Ananias vain sanoi tulleen sitä varten, että Saul saisi näkönsä ja tulisi täytetyksi Hengellä. Ei ole silti syytä epäillä Saulille Pyhästä Hengestä annetun lupauksen täyttymistä juuri tuossa hetkessä. Kertoessaan jotain tapahtumaa Raamattu ei aina mainitse jokaista yksityiskohtaa. Esimerkiksi, vasta kun yhdistämme neljän evankelistan kertomukset saamme kokonaiskuvan ristiinnaulitsemista. Näin myös Saulin kielillä puhumisen suhteen. Vasta Korinttilaiskirjettä kirjoittaessaan Paavali kertoo puhuvansa kielillä – enemmän kuin kukaan muu (1 Kor 14:18). Olisi täysin epäjohdonmukaista etsiä lahjan alkulähdettä muualta kuin siitä hetkestä, kun hän täyttyi Hengellä Ananiaksen laskiessa kätensä hänen päälleen. – ***Apostolien tekojen malli siis on, että Hengellä täyttymisen yhteydessä puhuttiin aina kielillä.***

Auttamisen moninaisuus

Miksi uskovat eivät täyty Hengellä? Seurakunnan avoimuus on yhtä tärkeä, jopa tärkeämpi, kuin etsijöiden oma osa. Onko tarjolla asianmukaista opetusta ja rohkaisua etsiä luvattua lahjaa? Eläkö seurakunta rukouselämää? Onko kokousten ilmapiiri avoin Pyhälle Hengelle vai seurataanko totuttuja muotoja? Uskon Hengen täyttämässä ilmapiirissä täytyminen on luonnollinen tapahtuma. Tukkeutuneessa seurakunnassa täytyy työstää asiaa eteenpäin perusteellisella opetuksella ja luomalla rukouselämää. – **Armoitetunkin auttajan on joskus äärimmäisen vaikea saada seurakunta vireeseen ja toimimaan oikealla tavalla.** Monilla seurakunnan johtajilla ei ole todellista huolta Hengellä täyttymättömistä.

Useimmat etsijät täyttyvät välittömästi, kun saavat asianmukaista opetusta. On kuitenkin myös niitä, jotka tarvitsevat henkilökohtaista keskustelua, koska asia liittyy elämän suureen kokonaisuuteen. **Lohduttavinta on se, että ylipääsemättömiä ongelmia ei ole. Jokainen etsijä voidaan auttaa lupauksen kokemiseen!**

Pettymyksestä Hengen täyteyteen

Miksi jotkut eivät ole täytyneet Hengellä vaikka ovat vuosikymmeniä kuuluneet seurakuntaa, jossa kielilläpuhuminen on ”virallinen” oppi? Joillakin on taustalla vuosikymmeniä sitten vallalla ollut korostus, että Hengen kastetta tulee odottaa. Tosiasiassa vastakäntynyt on kaikkein avoimin Hengen lahjan vastaanottaja, ja hänet tulee opastaa kokemukseen pian. **Ei kuitenkaan hätiköiden!** Ensin tulee varmistua siitä, että henkilö on pelastunut ja hänelle tulee opettaa alkeet Hengen lupauksesta. Monet ovat lukkiutuneet siksi, että hätäisen ja taitamattoman menettelyn kautta on synnytetty torjuva trauma. Traumaantunut tarvitsee useimmiten henkilökohtaista keskustelua. Ongelma voi olla jopa niin voimakas, että henkilö jopa poistuu kokouksesta silloin, kun kutsutaan esille Hengen täyteyttä etsiviä. Odottaminen ja pettymykset johtavat niin syvään apatiaa, että halu tulla kastetuksi Pyhässä Hengessä on herätettävä ulkoa päin. Tämä on usein auttamisprosessin vaikein kynnyks. Auttajan tekemä virhe voi olla yksi takaisku lisää. Toivon pilkahdus on siinä, että pettyneilläkin on syvällä sisimmässään itsetiedoton kaipauksen pilkahdus. **Se vain täytyy löytää ja saada leimahtamaan!**

Opillinen linnake

Auttamisyhtymän vaikeimpia ongelmia on se, kun joku ”apua etsivä” on rakentanut oman opillisen linnakkeensa ja ei nöyryy astumaan siitä ulos. Päinvastoin, **hän jopa vaatii auttajaansa yhtymään hänen toimimattomaan teologiaansa.** Etsijä sanoo uskovansa kaikki Sanan lupaukset, mutta kokemukseensa vedoten sinnikkäästi väittää, etteivät ne toimi hänen elämässään. Vyyhteen liittyy usein sielunhoitoa kaipaava ongelma, johon tulee löytää avain. Päälinnake on usein se, että etsijä pakenee sen ajatuksen taakse, etteivät kaikki puhu kielillä, vaikka ovat täytyneet Hengellä. Kovin valitettavaa on, että jotkut ”helluntaisaarnaajat” iskostavat tuota oppia uskoviin. Opin seurausta on se, mitä Kristitty-lehti (nro 9/2006, s. 6) kertoo. Ehkä vain 40 % maailman helluntailaisista puhuu kielillä. – Tällä tiellä helluntaiherätys lakkaa olemasta helluntaiherätys. **On palattava helluntaihin ja janottava alkuperäistä Hengen kastetta!**

Lukkiutuneiden auttajana

Kerran minua pyydettiin auttamaan erästä helluntailehden toimittajaa täyttymään Hengellä. Raimo oli vuosia koettanut salata ongelmansa eikä pyytänyt itse apua. Ennen rukousta halusin keskustella ”etsijän” kanssa. Tunnin keskustuksen jälkeen Raimo sanoi: ”Nyt minä vasta ensi kerran käsitan oman vaikeuteni.” – Hän oli ollut uskossa jo yli 20 vuotta. – Ongelman alkua oli se, kun häntä oli lasten leireillä yritetty taitamattomasti auttaa Hengen täyteyteen. Keskustelin hänen

kanssaan myöhemmin toisenkin tunnin. Tiesin, että nyt hän täytyisi, mutta en kuitenkaan rukoillut, vaan pyysin häntä tulemaan kokoukseeni 50 kilometrin päähän. Ensimmäinen ajatus, mikä hänen mieleensä tuli oli: ”Mitä Helsingin Saalemissa ei ole saatavana, sitä en tarvitse.” Jano ja toivon pilkahdus oli kuitenkin jo syntynyt. Raimo nöyrtyi, tuli kokoukseen ja täyttyi. (Myöhemmin Raimo kirjoitti kokemuksestaan Ristin Voitossa.)

Rukoilin Sinikan puolesta, ja näytti siltä, että hän täyttyy välittömästi. Äkkiä kuitenkin kaikki meni lukkoon, ja vaikka hän etsi täyteyttä kolmessa perättäisessä kokouksessa mitään ei tapahtunut. Sinnikäs sisar ei antanut periksi, vaan kutsui minut kotiinsa rukoilemaan. Rukoilin tunnin ja olin jo luovuttaa. Säälän valtaamana kuitenkin ajattelin: ”Sinikka on entinen Jehovan todistaja, elänyt järkeisopissa. Jos hän ei helluntaiseurakunnassakaan koe mitään, niin miten suuri on pettymys.” Jatkoin. Etsijä alkoi nauraa Hengessä. (En ollut sellaista koskaan nähnyt; nauru ei ollut siihen aikaan muoti-ilmio.) Pian syntyi kaunis laulu vierailta kielillä ja sitten rukous. Minun oli aika painaa ovi kiinni ja poistua hiljaa.

Viisi vuotta myöhemmin Sinikka kertoi, että heti kun ensimmäisessä kokouksessa laskin käteni hänen päälleen, jotain oli tulossa hänen kieleltään. Hän päätti, ettei anna puheen tulla ulos, ellei saa varmuutta siitä, että se on Jumalasta.

Opetukseni oli ollut niin puutteellista, että Sinikalla ei ollut tärkeitä lähtökohtaa – aukotonta uskoa. Varmuus saadaan vain siten, että tunnetaan ja uskotaan Jumalan lupaus.

Estoja voi tuoda myös omaisen itsemurha tai jokin muu kielteinen kokemus. ***Jotkut estyneet etsijät täyttyvät vasta sitten, kun auttaja tajuaa vetää kätensä pois heidän päältään.*** Tarvitaan suurta hienotunteisuutta varsinkin, jos rukoilee vastakkaista sukupuolta olevan henkilön puolesta.

Pyhän Hengen täyteys Osa 4/6

Yksi alkulähde

”Eiväthän kaikki puhu kielillä”. Tähän Sanan kohtaan vetoavat ne, jotka suhtautuvat kriittisesti kielilläpuhumiseen. Usein asenne on torjuva myös muihin Jumalan ihmeisiin. Jotkut Hengen kastetta janoavatkin joutuvat ymmälle tämän jakeen suhteen ja estyvät kokemasta Jumalan lupausta. Kyseinen Raamatun jae on tutkittava laajemman kokonaisuuden valossa.

Kielilläpuhumisen moninaisuus

”Niinpä Jumala asetti seurakuntaan ensiksi muutamia apostoleiksi, toisia profeetoiksi, kolmansia opettajiksi...Eivät kaikki opettajia?...Eihän kaikilla ole parantamisen armolahjoja? Eiväthän kaikki puhu kielillä? Eiväthän kaikki kykene niitä selittämään?” (1 Kor 12:28-30).

Koko tämän Raamatun luvun tekstiyhteys puhuu Kristuksen ruumiista, seurakunnasta; sen tehtävästä ja lahjoista kokonaisuutena.

”Mutta kullekin annetaan Hengen ilmoitus yhteiseksi hyödyksi” (1 Kor 12:7).

Tässä luvussa mainituilla lahjoilla palvelemme suoranaisesti toisiamme – seurakuntaa.

Lahjan laajuus

Jeesus tarkoitti kaikkia uskovia sanoessaan, että *”...he panevat kätensä sairasten päälle, ja ne tulevat terveiksi.”* Miksi Paavali silti kirjoitti, ettei kaikilla ole parantamisen lahjoja? Parantumista on suppeassa ja laajassa mielessä. Jokainen uskova voi uskonsa määrän mukaan rukoilla sairaiden puolesta. Tämä rajoittuu etupäässä ystäväpiiriin ja yksittäisiin Jumalan johdatuksiin. Seurakunnan vanhinten öljyllä voitelun etuoikeus rajoittuu etupäässä omaan paikalliseen joukkoon (Jaak 5:14-16).

1 Kor 12: 9,28:ssa mainittu lahja sen sijaan palvelee seurakuntaa maailmanlaajuisesti. Samoin, vaikka kaikki eivät ole varsinaisia opettajia, jokaisella on mahdollisuus ja vastuu neuvoa tietämättömiä. *”...opettakaa ja neuvokaan toinen toistanne”* (Kol 3:16).

Nämä kaksi ulottuvuutta ovat myös kielilläpuhumisessa: lahja henkilökohtaiseen käyttöön ja lahja seurakuntaa varten. Kreikan kielessä 1 Kor 12. luvun kielilläpuhumisen on monikossa. Sen sijaa 14. luvun maininta *”Kielillä puhuva rakentaa itseään”* on yksikössä. Se käsittää uskovan oman uskonelämän rakentamisen, mutta ei suoranaisesti palvele seurakuntaa. Sen sijaan 1 Kor 12: 30:ssä mainittu kielilläpuhumisen on laajaulotteinen. Osana tuota ulottuvuutta on seurakuntaa palveleva kielilläpuhumisen, jonka sisarlahjana toimii lahja selittää kieliä (jakeet 10 ja 30). Sanoessaan *”Eiväthän kaikki puhu kielillä”* Paavali tarkoitti, ettei henkikasteeseen välittömästi liittyvässä kielilläpuhumisessa ole aina sitä ulottuvuutta, että se voitaisiin selittää seurakunnalle.

Kielten kanavia

Kielilläpuhumisessa on monia sektoreita, jotka kaikki virittävät hengellistä elämää. On kuitenkin tarpeetonta päätellä, että jonkun kielillä puhuminen rajoittuisi tiukasti vain yhteen seuraavista kanavista.

Merkki

Kielilläpuhumisen on *merkki Hengellä täyttymisestä.*

”...ja kaikki ne uskovaiset, jotka olivat ympärileikatut ja olivat tulleet Pietarin mukana, hämmästyivät sitä, että Pyhän Hengen lahja vuodatettiin pakanoihinkin, sillä he kuulivat heidän puhuvan kielillä ja ylistävän Jumalaa” (Apt 10:44-46).

Ylistys

Jumalan ylistäminen on yksi olennainen piirre kielilläpuhumisessa, ja myös se tulvi Korneliuksen kodissa. – *”Sillä jos ylistät Jumalaa hengessä”* (1 Kor 14:16).

Henkilökohtainen rakentuminen

”Kielillä puhuva rakentaa itseään” (1 Kor 14:4).

Voimme rakentaa hengellistä elämäämme tietysti myös rukoilemalla äidinkielellämme tai vain ajatuksissamme. Kielillä puhuminen vie kuitenkin niille Hengen syville lähteille, joihin emme muulla tavalla ylety. Hengen kasteessa meidän henkemme täytetään Kaikkietävän Jumalan Hengellä, ja puhuessamme kielillä meihin ladataan taivaan aarteiden paljous.

On monia muitakin teitä rakentaa uskonelämää: Raamatun lukeminen, opetuksen kuuntelu, seurakuntayhteys ja rukoileminen ajatuksissa tai omalla äidinkielellä. Ainoatakaan niistä ei tule hyljätä. Ei myöskään laittaa korvaamaan kielilläpuhumista.

Puhuu salaisuuksia

”Sillä kielillä puhuva ei puhu ihmisille, vaan Jumalalle; ei häntä näet kukaan ymmärrä, sillä hän puhuu salaisuuksia Hengessä” (1 Kor 14:2).

Rukoillessamme äidinkielellä, rukoustamme ohjaa rajallinen ymmärryksemme. Ihmisen kyvyt eivät riitä viemään päätökseen maailmanlaajuista tehtävää. Tarvitsemme yliluonnollisen ulottuvuuden. Kun rukoilemme kielillä, Pyhä Henki ohjaa rukoustamme, ja me ammennamme elämäämme yliluonnollista Jumalaa. – ***Hengellä täytyminen on Jumalalla täyttymistä!***

”Samoin myös Henki auttaa meidän heikkouttamme. Sillä me emme tiedä, mitä meidän pitää rukoileman, niinkuin rukoilla tulisi, mutta Henki itse rukoilee meidän puolestamme sanomattomilla huokauksilla. Mutta sydänten tutkija tietää, mikä Hengen mieli on, sillä Henki rukoilee Jumalan tahdon mukaan pyhien edestä.” (Room 8:26,27)

*”Sillä jos minä rukoilen kielillä puhuen, niin **minun henkeni** kyllä rukoilee, mutta ymmärrykseni on hedelmätön...Minun on rukoiltava hengelläni, mutta minun on rukoiltava myöskin ymmärrykselläni”* (1 Kor 14,15).

Salaisuudet avautuvat

Kun saarnaaja puhuu kielillä ennen kokousta, niin saattaa käydä, että Pyhä Henki ohjaa muuttamaan suunnitellun saarnan aiheen toiseksi. Kielten tulviessa Pyhä Henki sitten ”puhtaaksikirjoittaa” uuden saarnan. Esirukoukseen antautunut voi tuntea, että on jokin suuri tarve, jonka puolesta hän rukoilee kielillä. On tapauksia, että rukous kielillä on pelastanut jonkun kuolemanvaarassa olleen henkilön elämän.

Rakkaussuhde

Korkea Veisu on rakkauskirja. Teemana on rakkaus kihlattujen ja aviopuolisoiden välillä. Raamattu kuvaa seurakuntaa Kristuksen morsiamena. Morsiamen ja sulhasen tärkein keskustelunaihe on rakkaus. Syvimmät aatokset ja hellyydenosoitukset ovat kahdenkeskisiä. Kristuksen morsiamen ja taivaallisen Yljän välinen läheisin suhde hoidetaan myös kahden kesken. Syvin kosketus tässä on kielilläpuhuminen. Jopa kriittinen järkemme jää tässä seurustelussa ulkopuoliseksi. Niiltä, jotka eivät päivittäin puhu kielillä, jää kokematta rikkaimmat hetket Kristuksen kanssa. Rakkaussuhdetta tulee virittää ja harjoittaa!

Virran alkulähde

Kielilläpuhuminen on kuin mahtava Amazon-virta, joka alkaa pienistä vuoristopuroista. Ennen Atlanttiiin tulvimistaan se on ääretön, silmäkantamaton ulappa. Kielten virran alussa ulkopuoliset

näkevät merkin Hengen läsnäolosta ja täyteydestä. Pian virrasta alkaa tulvia ylistys ja hengellisesti rakentunut vahva uskova. Kaiken voittava Hengen tulva voitelee myös saarnat sekä rikastuttaa viisaudella ja rakkaudella paimentehtävää.

Hengen virran kulku on päin vastainen kuin Amazonin. Se lähtee yhdestä alkulähteestä – Jumalasta – haarautuen pikkupuroiksi siunaamaan koko maailmaa.

Yliluonnolliset ihmeet saavan syntynsä tuosta tulvirasta. Yksi sivuhaara rientää mukaan selityksen kera. Kielet ja selitys yhdessä tuovat julki jumalallisia salaisuuksia rakennukseksi, kehotukseksi ja lohdutukseksi (1 Kor 14:4,5).

Hoitoa epäilijöille

”Janoisena kaipasin Pyhän Hengen kastetta. Kun puolestani rukoiltiin, jotain epäselvää tuli kielelleni. Sen jälkeen koetin rukouksessa käyttää saamani lahjaa. Toistelin yhtä sanaa tai itse asiassa vain yhtä tavua. Tämä johti minut suureen hengelliseen kriisiin. ***Joskus tuntui siltä, että olisi ollut parempi, jos en olisi kokenut mitään olisi rauha ja tasapaino.*** Janoissani en kuitenkaan antanut periksi. Kuukausien mittaan alkoi tulla lisää sanoja ja tilanne hieman helpottui. Kahdeksan kuukauden kuluttua vieraat kielet tulvivat ja rauha täytti mieleni.”

Edellinen on erään seurakunnan johtajan kertomus. Myöhemmin hän lisäsi, että tilannetta synkisti se, kun jotkut arvovaltaiset Raamatun opettajat selittivät, että jos joku epäilee kielilläpuhumistaan, niin se on merkki siitä, ettei ole täytynyt Hengellä. – Voisiko maan päällä olla sellaista täydellisyyttä, että epäilykset eivät tekisi yrityksiään? – Silloin tällöin on toistunut seuraava tapaus: joku on epäillyt kielensä aitoutta, kunnes joku kuulija on kertonut, että hän ymmärsi puhutun kielen.

Toinen johtaja kertoo:

”Täytyi nuorisopäivillä Pyhällä Hengellä ja puhuin kielillä. Kun palasin kotiin, niin iloissani puhuin kielillä seurakuntamme rukoukskokouksissa. Sitten evankelistaveli, joka oli johtanut minut pelastukseen, otti minut sivummalle ja neuvoi: `Antti, Sinun täytyy ymmärtää, että koska et puhu kielillä tuon enempää, vaan toistelet samaa, niin se ei ole Pyhästä Hengestä.` Säikähdin pahoin ja en puhunut sanaakaan kielillä yli kymmeneen vuoteen. Pahinta oli se, että elin nuo vuodet kuin jonkin synkän pilven alla. Pilvi ei poistunut vaikka monet kerrat tutkin itseäni; tunnollani ei ollut syntiä. Sitten Artturi Kukkula vieraili seurakunnassamme ja rukoili henkikastetta kaipaavien puolesta. Koin jotakin ja rohkenin silloin ja sen jälkeen puhua kielillä. Vuosien varrella synkkä vaippa hieman hellitti, mutta ei poistunut kokonaan. Sitten sinä tulit seurakuntaan. Opetuksesi oli poikkeavaa, ***rohkaisevaa***. Muutaman käyntisi jälkeen huomasin, että synkkä pilvi oli pois, ja saatoin riemuita puhuessani vieraila kielillä.”

Tällaisista kertomuksista voisi tehdä vaikka kirjasen. Virheelliset neuvot ja oman elämän hoitamattomat haavat ovat tuoneet tätä tuskaa.

Auttava dialogi

Seuraavan kaltainen opastus lääkitsee vammautuneita?

Kysymys: Oletko tehnyt ratkaisun ja seuraatko Jeesusta?

Vastaus: Kyllä, mutta epäilykset pakkaavat mieleen.

Jeesus sanoi: *”...joka minun luokseni tulee, minä en heitä ulos.”* Hän myös lupasi: *”...joka kuulee minun sanani ja uskoo... sillä on iankaikkinen elämä, eikä hän joudu tuomittavaksi, vaan on siirtynyt kuolemasta elämään”* (Joh 5:24).

Auttaja jatkaa: En sano sinulle JOS uskot, minä tiedät, että sinähän uskot, että Jeesus kuoli syntiesi tähden. Onko näin?

Etsijä arasti: Onhan se niin.

Auttaja: Sinä olet siis varmasti pelastettu!

Jatkoa edelliselle:

Epäilet onko kielilläpuhumisesi aitoa. Oletko sinä Jumalan lapsi? – Ky--yllä. – Luetaanpa.

”Ja kuka teistä on se isä, joka poikansa häneltä pyytäessä kalaa antaa hänelle kalan sijasta käärmeen, taikka joka hänen pyytäessään munaa antaa hänelle skorpionin?” ”Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljoa ennemmin taivaallinen Isä antaa Pyhän Hengen niille, jotka sitä häneltä anovat!” (Luuk 11:11-13).

Et kai antaisi lapsellesi mitään vahingollista, et edes erehdyksessä?

En varmasti, erotan kalan käärmeestä!

Kuinka Jumala olisi antanut sinulle epäaidon lahjan! Koska olet Jumalan lapsi ja olet pyytänyt Pyhää Henkeä, olet saanut mitä pyysit ja Pyhän Hengen antama kieli on aito!

Mutta, kun ei oikein tunnu miltaan!

Tunteesi elävät sen mukaan, mitä sinä uskot. Tunteiden Luojan todistus on vahvempi kuin tunteittesi todistus. Kun uskot Jumalan lupaukset, ne muuttavat tunteesi noiden lupausten mukaisiksi.

Keskustelu jatkuu: Oletko uskova?

Ky-kyllä minä olen.

Jeesus sanoi: *”Ja niitä, jotka uskovat, seuraavat nämä tunnusmerkit: ...He puhuvat vierailta kielillä”* (Mark 16:17).

Jeesus katselee tätä hetkeä. Koska olet uskova, Hän on antanut sinulle lahjan puhua kielillä, ja Jeesuksen lupauksen mukaan sinä voit puhua kielillä. Luvatussa lahjan, Jeesus ei varoitellut, että kielilläpuhumisessasi voi olla jotain epäaitoa. Voit olla varma siitä, että saamasi lahja on aito!

Harvinainen keskustelu: Mutta – mutta – kun minulla on noita syntejä.

Joka syntinsä tunnustaa, saa armon. Jeesuksen Kristuksen nimessä ja pyhässä, kalliissa sovintoveressä sinun syntisi on anteeksi annettu!

Muistutus

Jotkut pelottelevat etsijöitä kristillisyyden ulkopuolisella kielilläpuhumisella. Sitä ei tule lainkaan sotkea Jumalan Sanan julistukseen. Me kristityt uskomme Jumalan antamaan aitoon lahjaan, joka vuodatetaan Jeesuksen verellä pestyyn sydämeen. Tämän hyvän viestin kertominen on lähetyskäsken aitoa toteutusta.

Pyhän Hengen täyteys Osa 5/6

Ota vastaan

Kristillinen elämä ei ole olemukseltaan saavutettu tiedon taso, vaan se on läheistä suhdetta Jumalan kanssa. **Ensimmäinen askel Hengellä täyttymiseen on jano.** Se ei aina tunnu olevan kaipausta täyttymiseen. Niitäkin täyttyy, jotka eivät edes tiedä tuollaisen kokemuksen olemassaolosta. Nuo etsijät janoavat Jumalaa, mutta eivät käsitä, että henkikaste on kaipauksen täyttymys.

”Sillä hän ravitsee nääntyvän sielun ja täyttää nälkäisen sielun hyvydellä” (Ps 107:9).
Hengen virrassa säilyminen on riippuvainen myös saatavana olevasta opetuksesta.

Janoatko?

”...anokaa, niin teille annetaan, etsikää, niin te löydätte; kolkuttakaa, niin teille avataan” (Luuk 11:9).

Lue Luuk 15:4-10). – Anojan tulee olla samalla tavalla peräänantamaton kuin idän kerjäläinen, joka seuraa kulkijan rinnalla käsi ojossa vaikka kadunkulman välin. Etsijän on kaivauduttava syvälle kuin kullankaivajan. Raamatun mukaan kolkuttaminen tarkoittaa peräänantamatonta ryskytystä.

Valitettavasti useimmat apua tarvitsevat eivät ole päättäväisiä etsinnässään. Joku sairas on käynyt kaatumassa rukousjonossa kymmeniä kertoja ja sanoo sitten: ”Kävin taas kokeilemassa.” Yksi määrätietoinen etsintä tuo enemmän tulosta kuin kymmenet kokeilut.

Itse toimin mielelläni niin, että pidän rukous- ja paastopäiviä joissa opetan Raamattua. **Jos maltan olla pari kolme päivää rukoilematta kenenkään puolesta henkilökohtaisesti, niin tulos nousee näkyviin.** Kestävät etsijät saavat avun!

Henkikastetta etsivien suurin vaikeus on siinä, että kaikilla **ei ole todellista tarvetta täytyä.** On lukuisia muita ”tarpeita”, jotka vievät mielenkiinnon ja vetävät muualle.

- Etsijän on tarpeen kuunnella asiallista opetusta ja viipyä Herran läsnäolossa. Useinkaan yhdessä kokouksessa käynti ei hiljennä touhukasta mieltä. Tarvitaan opetusjaksoa.
- Tulee olla valmis luopumaan penseydestä ja jääräpäisistä oppirakennelmista.
- Virheellinen opetus ja elämän kolhut ovat vammauttaneet joitakin. **Niitä on purettava sellaisen henkilön kanssa, jolla on sekä armoitus auttaa sekä sielunhoidollisesti että johtaa täyttymään Hengellä.**

Pyhän Hengen vastaanottaminen

Kielilläpuhuminen herätti helluntaipäivänä suurta ihmetystä, ja Pietari joutui selostamaan tapahtumaa. Hän vakuutti kuulijoilleen, että Jumalan ehdoilla he saavat kokea samaa.

*”Tehkää parannus ja ottakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen nimeen syntienne anteeksisaamiseksi, niin te saatte **Pyhän Hengen lahjan.** Sillä teille ja teidän lapsillenne tämä lupaus on annettu **ja kaikille, jotka kaukana ovat, ketkä ikinä Herra, meidän Jumalamme, kutsuu.**”* (Apt 2:38,39)

Lahja ei palkkio

Monilla kristityillä on ollut virheellinen käsitys Hengen täyteen ehdoista. On jopa opetettu, että uskoon tulleen täytyy kasvaa uskossa ja saavuttaa määrätty pyhityksen taso ennen Hengellä täyttymistä. Tuolloin ei olisi kysymys **Hengen lahjasta**, vaan se olisi sidoksissa saavutukseen. Raamatun mukaan Hengen täyteys on lahja kuten iankaikkinen elämä. Ne molemmat otamme vastaan Jeesuksen ansion kautta, ei omamme. Hengen lahja ei ole jotain määrättyä aikakautta tai

ryhmää varten, vaan se kuuluu kautta aikakausien kaikille Jeesuksen verellä pestyille uskoville. Raamatun järjestys on parannus, kaste vedessä ja kaste Hengessä. Korneliuksen kodissa uskoon tulleet täytyivät Hengellä kuitenkin jo ennen vesikastetta (Apt 10: 43-48). Näin ollen ainoa ehdoton ehto on parannus – kääntyminen Jeesuksen seuraajaksi.

Ei odotusta

Oikaistava väärinkäsitys on myös henkikasteen odotus. Apt 1:4 on ymmärretty väärin.

”Ja kun hän oli yhdessä heidän kanssansa, käski hän heitä ja sanoi: `Älkää lähtekö Jerusalemita, vaan **odottakaa** Isältä sen lupauksen täyttymistä, jonka te olette minulta kuulleet.`”

Jeesus oli jäähyväispuheessaan luvannut lähettää Toisen Puolustajan ja ennen taivaaseen astumistaan Hän kehotti apostoleja odottamaan tämän lupauksen täyttymistä. Odotusaika oli verraten lyhyt, vain kymmenen päivää. Luvattu lahja vuodatettiin helluntaipäivänä tulisten kielten ja kielilläpuhumisen ilmetessä. Jeesuksen kertoma odotusaika päättyi siihen ikuisiksi ajoiksi.

Kun Pelastaja on paikalla, niin pelastus on aina välittömästi vastaanotettavissa. Samoin, koska helluntaipäivä Pyhä Henki otti asuntonsa maan päällä, Hengen lahja on ilman viivytystä jokaisen uskovan ulottuvilla.

”...sillä hän pysyy teidän tykönänne ja on teissä oleva” (Joh 14:17).

Valvominen

Vaikka emme odota Hengen täytettä, rukouselämää ei tule silti laiminlyödä. Raamattu kehottaa valvomaan rukouksessa.

*”Minkä minä sanon teille, sen sanon kaikille: **valvokaa!**” (Mark 13:37)*

”Rukoilkaa hellittämättä, valvokaa rukoillen ja kiittäen” (Kol 4:2).

Kuka puhuu kielillä

Hengen kasteessa Pyhä Henki täyttää meidän henkemme. Hengestämme Jumalan virta vuotaa sielunelämäämme ilmeten syvänä rauhana, ilona ja elämän tarkoituksen löytämisen onnena. Virta tulvii myös ruumiiseemme ilmeten kaatumisina, ”liikutuksina” ja muullakin tavalla. Hengestämme virta vuotaa myös kielellemme ja tulvii ulos salaisuuksina vierailta kielillä.

Kielten ylikuonnollisuus

”Jos näet rukoilen kielillä, minun henkeni rukoilee mutta ymmärrykseni jää hyödyttömäksi” (1 Kor 14:14).

Rukoillessamme kielillä, me emme itse määrää rukouksen sisältöä, vaan Pyhä Henki ohjaa rukousta. Tapahtuma ei ole kuitenkaan tahtoelämämme ulkopuolella, vaan meidän hallittavissamme. Voimme katkaista siunauksen tulvan, jos haluamme. **Lahja toimii silloin, kun uskomme on viritetty Jumalan lupauksen.**

Pelosta luottamukseen

Puutteellisesta opetuksesta tai muista syistä johtuen jotkut käyvät epävarmoiksi tai jopa säikähtävät silloin, kun vieraat sanat ovat tulossa huulille. Lääke paniikkia vastaan on katse Kristukseen, lahjan antajaan. Voimme luottaa siihen, ettei Hän anna lapselleen mitään vahingollista. (Luuk 11:10-13). Saamme Jumalalta vain hyviä lahjoja.

”Jokainen hyvä anti ja jokainen täydellinen lahja tulee ylhäältä, taivaan tähtien Isältä, jonka luona ei mikään muutu, ei valo vaihdu varjoksi” (Jaak 1:17).

Jotkut pelkäävät, että jos paholainen antaa jotain outoa. **Me kuulumme Jumalalle emmekä paholaiselle.** Kun valkeudessa vaellamme, olemme Jeesuksen veren suojaamia. Paholaisen tuomat epäilykset torjumme Jumalan Sanalla.

”Taipukaa siis Jumalan alaisuuteen, mutta vastustakaa Paholaista, niin se lakkaa ahdistamasta teitä” (Jaak 4:7).

Paholaisen vastustaminen toteutetaan siten, että elämämme ohjeena ja turvana ovat Jumalan lupaukset ja emme anna tilaa epäileville ajatuksille.

Uskova puhuu kielillä

Jotkut ajattelevat, että Pyhä Henki puhuu kielillä. Tämä väärinkäsitys estää astumasta Jumalan virtaan siitä huolimatta, vaikka Hengen läsnäolo on ilmeinen. Yleinen vaikeus on passiivisuus: odotetaan, että Pyhä Henki alkaisi puhua kielillä automaation tavoin suomme kautta.

”Ja he tulivat kaikki Pyhällä Hengellä täytetyiksi ja alkoivat puhua muilla kielillä, sen mukaan mitä Henki heille puhuttavaksi antoi” (Apt 2:4).

”...ja kun Paavali pani kätensä heidän päälleen, Pyhä Henki tuli heihin ja he puhuivat kielillä ja profetoivat” (19:6).

Uskoontulokokemuksessa on kaksi osapuolta yhteistyössä: Pelastaja ja pelastuksen vastaanottajana ihminen.

Helluntaipäivän tapahtumassa oli samoin yhteistoiminta: Isän lähettämä Pyhä Henki täytti uskovat ja *antoi heille lahjan – kyvyn – puhua vierailta kielillä*. Opetuslapset käyttivät saamansa lahjaa, ja *he* puhuivat kielillä. Tapahtuma on usein niin spontaaninen, ettei lahjan saaja ajattele tällaista jakoa, ei aina edes heti tajua puhuvansa kielillä.

Yleinen vaikeus on jännitteisyys tai jonkinlainen epävarmuus tuntemattoman ja ylikuonnollisen suhteen. Kun Pyhä Henki koskettaa, niin etsivä saattaa ryhtyä iloissaan hyvinkin äänekkäästi ylistämään – mutta omalla äidinkielellä, vaikka suuhun on tulvimassa vieras kieli. Kun Pietari lähti Jeesuksen käskystä kävelemään veden päällä, niin hän ei saanut jättää toista jalkaa kaiken varalta veneeseen, vaan astui lupaukseen molemmin jaloin. Kielillä puhuessa on uskallettava irrottautua äidinkielestä ja heittäydettävä Jumalan lupauksen varaan.

Kielilläpuhumisen mahdollistaa usko!

Tositapahtuma

Kaukana lännellä oli veli, joka etsi vuosikausia Hengen kastetta. Ne, jotka tunsivat hänet, eivät enää vaivautuneet rukoilemaan tuon ainaisen etsijän puolesta. Seurakuntaan tuli sitten vieraileva evankelista, joka rukoili veljen puolesta, ja tämä täytyi Hengellä puhuen kielillä.

Seurakunta oli haltioissaan!

Hetken kuluttua veli nousi ylös ja sanoi myrtyneellä äänellä: ”Älkää luulko, että täytyin Hengellä. En täyttynyt! Olin vain kyllästynyt ainaiseen etsimiseen ja solkkasin vain jotakin. Se oli minusta, ei Pyhästä Hengestä.”

Oli kuin olisi heitetty kylmää vettä iloitsevan yleisön niskaan!

Kokouksessa istui muutamia nuoria ja he pyysivät puheenvuoron. Nuoret kertoivat: ”Olemme kiinalaisia ja opiskelemme tässä kaupungissa. Äidinkielemme on kiina, kuuntelimme tuota veljeä ja hän puhui kiinaa kolme minuuttia. Me ymmärsimme joka sanan.”

Etsijän iänikuinen vaikeus oli ollut se, että hän oli luullut Pyhän Hengen puhuvan automaation tavoin hänen kauttaan. Nyt hän oli avannut suunsa ja päästänyt äänensä kuuluville. Pyhä Henki puki äänen kiinan kieleksi. Etsijän sydän oli ollut vuosien varrella oikealla paikalla, mutta käsitys asiasta oli kasvanut kieroon. – Tapaan silloin tällöin samantapaisia etsijöitä.

Kielet yhteisissä tilaisuuksissa

”Jos kielillä puhutaan, niin puhukoon kullakin kertaa vain kaksi tai enintään kolme, ja yksi kerrallaan, ja yksi selittääkään; mutta jos ei ole selittäjää, niin olkoot vaiti seurakunnassa ja puhukoot itselleen ja Jumalalle” (1 Kor 14:27,28).

Kirkon malli

Tätä Raamatun kohtaa on selitetty virheellisesti siten, ettei yhteisissä tilaisuuksissa saa puhua lainkaan kielillä, ellei kieliä selitetä. Tämä virhepäätelmä on johdettu kristillisten kirkkojen käytännöstä, ei alkuseurakunnan mallista. Kirkossa ei rukoilla varsinaisesti yhdessä, vaan pappi rukoilee yleisön edustajana, ja tradition mukaan seurakunta sanoo aamen määrätyissä kohdissa. Tuohon kaavaan ei sovi se, että jokainen rukoilisi ääneen samanaikaisesti edes äidinkielellään.

Synagogan malli

Paavali antoi ohjeensa mallinaan kokous juutalaisessa synagogassa. Kun rabbi luki Kirjoituksia tai opetti, niin sitä ei saanut häiritä. Eivät edes tietämättömän naiset saaneet tehdä kysymyksiä. (1 Kor 14:34,35). (Myös Paavalin sanonta naisten vaikenemista seurakunnassa on ymmärretty väärin.)

Synagogan yhteisessä rukoushetkessä rabbi ei rukoile yksin seurakunnan edustajana, vaan kaikki rukoilevat ääneen samanaikaisesti. Näin mekin koemme siunattuja rukoushetkiä, kun joskus rukoilemme ja ylistämme Jumalaa samanaikaisesti joka rakkaalla äidinkielellämme tai vierain kielin.

Uskon rukous

”Sentähden minä sanon teille: kaikki, mitä te rukoilette ja anotte, uskoka saaneenne, niin se on teille tuleva” Mark 11:24).

*”Ja tämä on se uskallus, joka meillä on häneen, että jos me jotakin anomme hänen tahtonsa mukaan, niin hän kuulee meitä. Ja jos me tiedämme hänen kuulevan meitä, mitä ikinä anommekin, niin tiedämme, että **meillä myös on** kaikki se, mitä olemme häneltä anoneet.”* (1 Joh 5:14,15)

Lupaus Sinulle – nyt

Uskon rukouksen ensimmäinen elementti on Jumalan Sanan lupaus. Tarkoittaako se Sinua – tai minua? Onko se tarkoitettu tähän hetkeen, vai ehkä muuhun aikakauteen? (Jos 15-vuotias pyytää aviopuolisoa, niin vastaus ei kuulu tähän hetkeen.) Syntinen voi pelastua vain, kun hän käsittää – uskoo – Jeesuksen kuolleen hänen puolestaan, ja että **pelastus on tässä hetkessä Jumalan tahto**. Tällöin syntinen voi anoa pelastusta ja välittömästi uskoa saaneensa vastauksen rukoukseensa.

Hengen kastetta kaipaavan tulee tuntea Jumalan lupaus ja uskoa sen tarkoittavan häntä.

”Tehkää parannus...niin te saatte Pyhän Hengen lahjan. Sillä teille ja teidän lapsillenne tämä lupaus on annettu ja kaikille, jotka kaukana ovat, ketkä ikinä Herra, meidän Jumalamme, kutsuu.” (Apt 2:38,39).

Lupaus Hengestä ei tarkoita kaukaista tulevaisuutta, vaan **on voimassa välittömästi**, kun olet tehnyt parannuksen. Tältä perustalta voit rukoilla uskon rukouksen. Jumala kuulee sen, koska pyyntösi on Jumalan tahdon mukainen! Rukousta ei tarvitse jatkaa hamaan tulevaisuuteen, koska Jeesus kehotti uskomaan, että olet saanut pyytämäsi. Olet pyytänyt Pyhän Hengen lahjaa. Et ole sitä ansainnut, mutta lahja ei ole sidottu saavutuksiisi tai korkeaan uskonelämän tasoosi. Et ole täydellinen, mutta lahja annetaan siksi, että lahjan saatuasi kasvaisit Kristuksessa.

Kysynet, entä kielilläpuhuminen? Kielilläpuhuminen ei ole mikään irrallinen ilmiö, vaan se on sidottu Pyhän Hengen läsnäoloon. Kun olet ottanut uskossa vastaan Pyhän Hengen, niin olet samalla saanut kyvyn, lahjan, puhua kielillä. Rohkaisen Sinua puhumaan niitä sanoja, joita Pyhä Henki on Sinulle antanut!

Neuvo auttajille ja sielunhoitajille

Kun autat jotakuta henkikasteeseen, niin huolehdi siitä, että etsijä ymmärtää, mistä on kysymys. Jos toimit kokoustilaisuuksissa, niin kutsu etsijöitä esille vain silloin, jos kokoukseen on liittynyt:

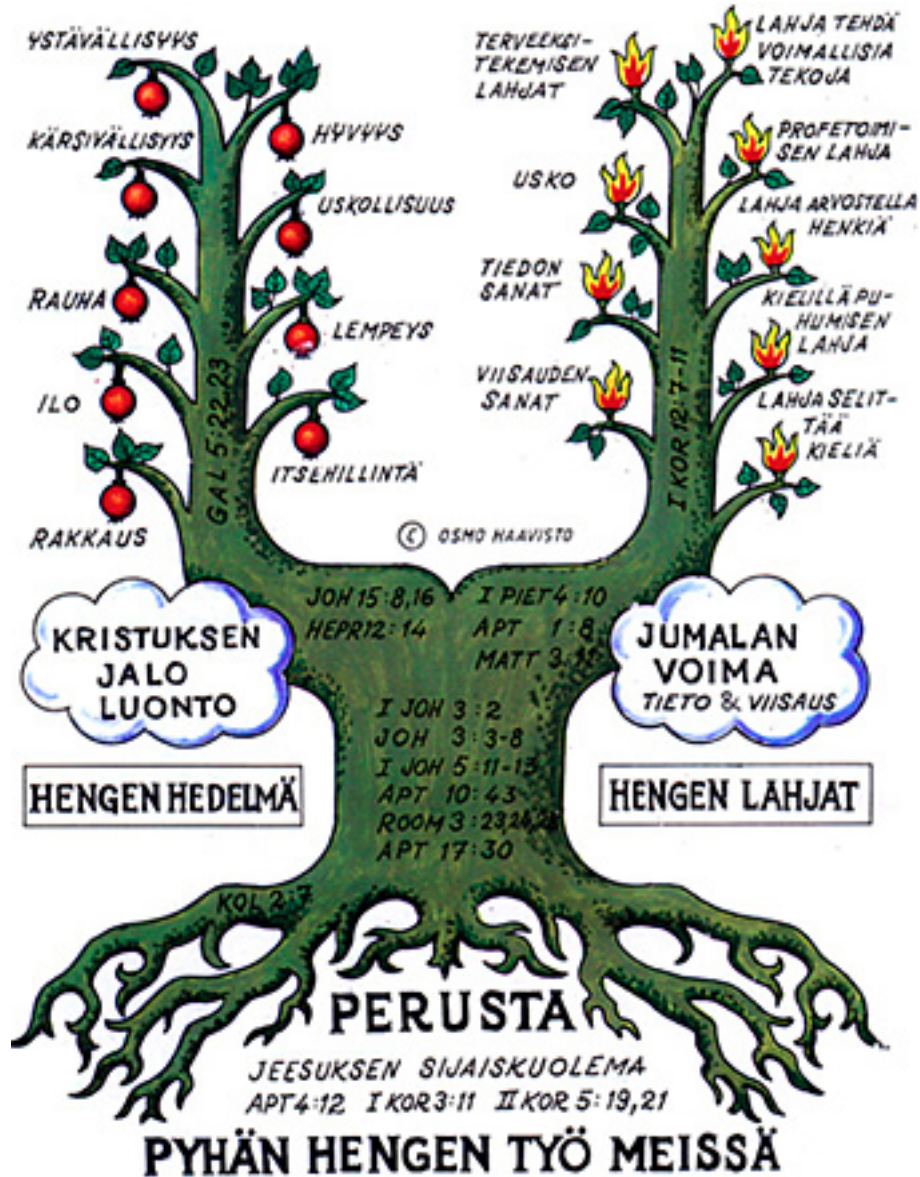
- a) **Asianomainen opetus**
- b) **Yleisön myönteinen ja tukeva asenne.**

Usein on tarpeen antaa etsijälle etukäteen selventävää luettavaa tai opetusasetti ja palattava myöhemmin asiaan. Sinun tulee olla tahdikas ja hienotunteinen sekä kulkea vain sinne asti, mihin etsijä on valmis etenemään. Rukoile etsijän puolesta ja käytä uskon sanoja vain silloin, kun itse olet voitellussa.

Pyhän Hengen työ ja täyteys Osa 6/6

Hengen puu

Hahmotamme nyt Pyhän Hengen toiminnasta kokonaiskuvaa. Taustana on Jumalan pelastussuunnitelma. Luomme tässä ohjelmassa aiheeseen oheisen kuvan avulla vain lyhyen katsauksen. Kuvaa luetaan alhaalta perustasta ylöspäin.

Aihetta voit opiskella laajemmassa muodossa osoitteesta www.netmission.fi/hengenpuu

Ristin sovitus – ainoa tie

”Ei kukaan muu voi pelastaa kuin hän. Mitään muuta nimeä, joka meidät pelastaisi, ei ole ihmisille annettu koko taivaankannen alla.” (Apt 4:12)

”Perustus on jo laskettu, ja se on Jeesus Kristus. Muuta perustusta ei kukaan voi laskea.” (1 Kor 3:11)

Rankaisu välttämätön

Miksi me kristityt opetamme Jeesusta ainoana tienä iankaikkiseen elämään?

Kun paratiisissa oli tapahtunut lankeemus, Jumala ei voinut välittömästi antaa anteeksi, koska Jumalan vanhurskaus vaatii oikeutta: hyvä teko on palkittava ja rikos on rankaistava.

”Jumala on vanhurskas tuomari” (Ps 7:12).

Riittävä rangaistus on vain syntisen ero pyhästä, vanhurskaasta Jumalasta. Tätä eroa Raamattu nimittää kuolemaksi.

”Synnin palkka on kuolema” (Room 6:23).

Syvimmässä mielessä kuolema on hengellinen tapahtuma, mutta sen seurauksena tuli myös fyysinen kuolema ihmisen osaksi.

Uskoon tulo – pelastus – on synteihinsä kuolleen herääminen uuteen elämään.

”Jumala on eläviksi tehnyt teidät, jotka olitte kuolleita rikkomustenne ja syntienne tähden” (Ef 2:1,5).

Perisynti

Koko ihmiskunta on aadamillisen perisyntien turmelema, ja näin kaikki ovat syntisiä ja Jumalan kirkkautta vailla.

”Syntinen olin jo syntyessäni, synnin alaiseksi olen siinnyt äitini kohtuun” (Ps 51:7).

”Ei ole yhtäkään vanhurskasta” (Room 3:10).

”...sillä kaikki ovat tehneet syntiä ja ovat vailla Jumalan kirkkautta” (Room 3:23).

Syntien sovitus

Lankeemuspäivänä näytti siltä, että kaikki oli epäonnistunut. **Oman itsensä tähden** Jumala ilmoitti ja toteutti koko ihmiskunnan kattavan pelastussuunnitelman.

”Ja minä panen vainon sinun ja vaimon välille ja sinun siemenesi ja hänen siemenensä välille; se on polkeva rikki sinun pääsi, ja sinä olet pistävä sitä kantapäähän” (1 Ms 3:15).

Yllä olevat sanat Jumala puhui heti lankeemuksen jälkeen käärmeelle – paholaiselle – joka oli vietellyt Eevan syömään hyvän- ja pahantiedon puusta. Vaimon siemen tarkoittaa neitseestä syntynyttä Jeesusta.

Kristilliseen vaellukseen kuuluu moitteeton, synnistä erotettu elämä, mutta hyvä elämä ei kykene sovittamaan pienintäkään rikostamme. Jeesus kulki sijaisenamme ristille, koska vain toteutettu kuolemantuomio voi sovittaa synnin.

”Ja hän on meidän syntiemme sovitus” (1 Joh 2:29.)

Kun Jeesus uhrattiin syntiemme tähden, Jumala sai laillisen oikeuden antaa anteeksi ja harjoittaa rakkauttaan.

Sovittajan kelvollisuus

Syntien sovittajana saattoi olla vain synnitön, joka oli olemukseltaan samaa pyhyyttä ja vanhurskautta Jumalan kanssa. Vain Jumalan Poika täytti tämän mitan.

”Hän ei syntiä tehnyt, hänen suustaan ei valhetta kuultu” (1 Piet 2:22).

”Sen, joka ei synnistä tiennyt, hän meidän tähtemme teki synniksi, että me hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi” (2 Kor 5:21).

Rakkauden ”pakko”

Jeesuksen uhrin kautta meidät samaistetaan Jumalan vanhurskauteen. ***Pelastuksen perustan laskeminen on yksin Jumalan teko. Ihmisellä ei ole siihen mitään osuutta.***

Miksi Jumala loi ihmisen, vaikka Hän ennalta tiesi tulevasta paratiisin katastrofista? Miksi Jumala antoi Poikansa julmaan kuolemaan syntiemme tähden?

Koska Jumala on rakkaus. ***Syy ihmisen olemassaoloon on Jumalan ikuinen tarve harjoittaa rakkautta.***

”Juuri siinä on rakkaus – ei siinä, että me olemme rakastaneet Jumalaa, vaan siinä, että hän on rakastanut meitä ja lähettänyt Poikansa meidän syntiemme sovituksesi” (1 Joh 4:10).

Ihmisen arvo on mittaamaton: ***meidät on luotu ja valittu Jumalan rakkauden kohteeksi.***

”Kättesi suojelkoon Sinun oikean kätesi miestä, ihmislasta, jonka kasvatit suureksi itseäsi varten” (Ps 80:18).

”Minä iloitsen tehdessäni heille hyvää” (Jer 32:41).

”Sinä olet hänen ilonsa, rakkaudessaan hän tekee sinut uudeksi, hän iloitsee, hän riemuitsee sinusta” (Sef 3:17).

Jumalan työ – ihminen vastaanottajana

Katselemme kuvassa Hengen puun rungon tapahtumia. – Ensimmäinen askel armon omistukseen on parannus. Se on kääntymistä Kristuksen seuraajaksi. Parannuksessa hylkäämme ne asiat ja elämäntavat, jotka ovat Raamatun opetuksen vastaisia ja tuhoavat elämäämme. Kääntyminen määrää tulevaisuutemme suunnan tässä ajassa ja peruuttamattomasti myös sen, missä vietämme iäisyytemme. Jumalasuhteen ratkaisu on jokaisen omissa käsissä, ja sen ***tekemättä jättämisestään*** ihminen on yksin vastuussa.

Vanhurskaus

Vanhurskaus on sitä, että syntinen on julistettu syyttömäksi. Vanhurskaus ei ole mitta onnistuneesta elämästä, vaan se tarkoittaa asemaamme Jumalan edessä. Meidät vanhurskautetaan ***yksin uskosta, yksin armosta*** Jumalan lahjana. (Room 1:17; 3:23, 24,28.)

Vanhurskauden tuova usko on syvempää kuin tieto Jumalasta. Se on kuuliaisuutta Jumalaa kohtaan – halua elää Jumalan tahdon mukaisesti. Pelastava usko ei voi olla salaista; sen olemukseen kuuluu, että julkistamme suhteemme Jumalaan.

”Sydämen usko tuo vanhurskauden ja suun tunnustus pelastuksen” (Room 10:9,10).

”Joka tunnustautuu minun omakseni ihmisten edessä, sen minäkin tunnustan omakseni Isäni edessä taivaassa” (Matt 10:32).

Sydämen usko tuo syntien anteeksiantamuksen.

”... jokainen, joka häneen uskoo, saa hänen nimensä voimasta syntinsä anteeksi” (Apt 10:43).

Vanhurskauden säilyttäminen edellyttää sitä, että uskon tiellä jatkuvasti käännämme selkämme entiselle syntielämälle. (Room 6:1,2, 11-14.)

Uudestisyntyminen

Ilman uudestisyntymistä emme peri iankaikkista elämää.

”Teidän täytyy syntyä uudesti” (Joh 3:7).

Ilman parannuksen tekoa emme voi uudestisyntyä, koska ***”hän (Jumala) vaatii kaikkia ihmisiä kaikkialla tekemään parannuksen”*** (Apt 17:30).

Parannus ei ole vain joidenkin kristillisten arvojen omaksumista, vaan mielemme ja asenteidemme täyskäännöstä. Parannusta tehdessämme kutsumme Jeesuksen elämämme Herraksi; silloin Hän ottaa asuntonsa meissä ja me uudestisynnymme. (Joh 3:3-8, 1 Joh 5:11-13.)

Syntymässä ilmaantuu aina jälkeläinen – lapsi. Me uudestisyntymme Jumalan lapsiksi. Lapsi on laillinen perillinen, ja me olemme *”Jumalan perillisiä yhdessä Kristuksen kanssa”* (Room 8:17). Jo maan päällä osanamme ovat Jumalan lupaukset, ja lopullinen perintö on iankaikkinen elämä Jumalan luona taivaassa.

Uudestisyntymisestä on Raamatussa useita nimityksiä: synnymme Jumalasta, uudestisyntymme ylhäältä, synnymme vedestä ja Hengestä sekä synnymme Jumalan Sanasta. Jos kylvämme kuolleen siemenen, se ei tuo uutta kasvua. Syntymä elävästä, katoamattomasta Jumalan Sanasta synnyttää katoamattoman elämän. (Joh 1:12,13; 3:3-6; Jaak 1:18; 1 Piet 1:23.)

Kertaamme kuvaa

Hengen puun rungon kuvan tapahtumissa me tulemme osallisiksi Jumalan teosta, kun uskossa toimimme Hänen tahdossaan. Pyhä Henki välittää meille sitä, mitä Jeesus on hankkinut Golgatalla. Vahvuutemme uskon tiellä riippuu ratkaisevasti siitä kuinka lujasti olemme ankkuroituneet Golgatalla lasketulle perustalle.

”Juurtukaa häneen, rakentakaa elämänne hänen varaansa” (Kol 2:7).

Hengestä syntyminen – Hengen kaste

Kysytään, onko jokaisella uskovalla Pyhä Henki. Hengestä syntyminen ja Hengellä täytyminen ovat kaksi eri tapahtumaa. Hengestä syntyneellä on osuus Pyhästä Hengestä, onhan Pyhä Henki tehnyt hänestä uuden luomuksen – Hengen hedelmää kantavan uuden ihmisen. ***Uudestisyntyminen on Hengestä syntymistä ja se on ehto iankaikkiseen elämään.***

”...jos joku ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa” (Joh 3:3).

Iankaikkisen elämän välittäjänä

Hengessä syntymisessä Pyhä Henki on airueena ja istuttaa meihin iankaikkisen elämän. Saamamme iankaikkinen elämä on Jumalan alutonta ja loputonta elämää.

Voima palvelutehtävään

Pyhän Hengen kaste ei sen sijaan ole ovi iankaikkiseen elämään. Hengen kasteessa meidät puetaan Jumalan yliluonnollisella voimalla palvelustehtävää varten.

”...kun Pyhä Henki tulee teihin, niin te saatte voiman, ja te tulette olemaan minun todistajiani” (Apt 1:8).

Hengen kaste avaa meille myös portin Jumalan ehtymättömille viisauden ja tiedon aarteille. Se tuo myös Hengen lahjojen runsauden ulottuville. Mitä ovat hengen lahjat? Ne eivät toimi irrallisina Pyhän Hengen täyteydestä, vaan ne ovat Pyhän Hengen olemusta.

Armolahjoja ei enää lähetetä taivaasta, vaan niiden juuri on maan päällä Hengellä täyttyneissä uskovissa. Armolahjojen ”saaminen” on itse asiassa meissä olevan Pyhän Hengen leimahtamista eri palvelustehtävissä.

Rakenna oikealle perustalle

Muista, ettei Hengen kaste eivätkä yliluonnolliset ilmiöt ole iankaikkisen elämän perusta. Kaiken Pyhän Hengen työn ja kristillisen elämän ainoa perusta on Kristuksen sijaiskuolema puolestamme.

Hengen hedelmä – Kristuksen luonto meissä

Myös kuvamme puun vasen haara on läpikotoisin Pyhän Hengen työtä meissä. Ristillä meidän vanha, synnillinen luontomme kuoli yhdessä Kristuksen kanssa. (Room 8:3-11; Gal 2:19, 20.)

Uskovasta voi tosin usein näyttää siltä, että vanha ihminen elää. Siinä on kuitenkin voittomme salaisuus, että näemme vanhan luontomme ristillä kukistettuna. ***Meillä ei ole velvoitteita kuollutta kohtaan eikä meidän tarvitse enää totella sen käskyjä!***

Iankaikkinen elämä ja pyhyys

Niin kuin uudestisyntymisessä Pyhä Henki välitti meihin Jeesuksen elämän eli iankaikkisen elämän niin ***samassa tapahtumassa*** Pyhä Henki istutti meihin Kristuksen jalon luonnon. Tuota luontoa meissä Raamattu kutsuu Hengen hedelmäksi ja myös pyhäksi elämäksi.

Uudestisyntymisessä Pyhä Henki on ***iankaikkisen elämän välittäjänä***. Hengen kasteessa ***voiman antajana*** sekä tiedon ja viisauden lähteenä. Uskon vaelluksessa pyhittäjänä.

Taiteen vajavaisuus

Jumalan olemusta ja työtä ei voida kuitenkaan täydellisesti ilmaista taiteilijan piirroksella. Tosiasiassa voimaa on myös pelastuskokemuksessa jo ennen Hengen kastetta ja Hengen puun vasemmassa haarassa.

”Minä en häpeä evankeliumia, sillä se on Jumalan voima ja se tuo pelastuksen kaikille, jotka sen uskovat” (Room 1:16).

Muuttunut elämä välttämätön

On kristillisiä järjestöjä, jotka hakkaavat puun oikean haaran pois: ne opettavat, ettei enää ole yliluonnollisia ihmeitä, kuten parantumista ja kielillä puhumista. Pelastuvatko he? Kyllä, jos ovat Kristus-perustalla ja ovat ottaneet Jeesuksen vastaan sekä vaeltavat synnistä erotettuina! Entä pelastuvatko ne, jotka kaatavat puun vasemman haaran tarpeettomana? Eivät!

”Tavoitelkaa rauhaa kaikkien kanssa ja pyrkikää pyhitykseen, sillä ilman sitä ei kukaan ole näkevä Herra” (Hepr 12:14).

Nuo poloiset saattavat olla kristillisen seurakunnan jäseniä. Heillä on teologiaa ristin työstä ja korulauseita uskon vanhurskaudesta. Ilman elämän muutoksen näkyvää hedelmää – pyhitettyä elämää – he jäävät lopuksi taivaan porttien ulkopuolelle. Tuo joukko on nimikristillinen maailma.

Tutki, oletko Sinä totinen Jeesuksen seuraaja vai kuulutko kadotukseen kulkevien joukkoon!

Artikkelin kirjoittaja on evankelista-kirjailija, kokenut Raamatun opettaja. Hän on toiminut Raamatun opettajana mm. entisen Neuvostoliiton Keski-Aasiassa neljässätoista raamattukoulussa.

Aiheesta lisäopetusta Osmo Haaviston kirjoissa:

- Otitteko vastaan, omakustannus 1970-72
- Haavisto Osmo, Öljyn kylläys, omakustannus 1973-80
- Haavisto Osmo, Tahdotko täyttyä Pyhällä Hengellä, Ristin Voitto 1986

Kirja armolahjoista:

- Pyrkikää osallisiksi, omakustannus, 1971

Painokset näistä kirjoista ovat loppuneet, mutta samaa opetusta on saavana äänikaseteilla.

Katso! www.fkf.net/haavisto TUOTE-ESITTELY

Tilausosoite:

Osmo Haavisto

Oravanpolku 3

37800 Toijala

Puh. 03-5421489, 050-3604365

E-mail: osmo.haavisto@luukku.com